

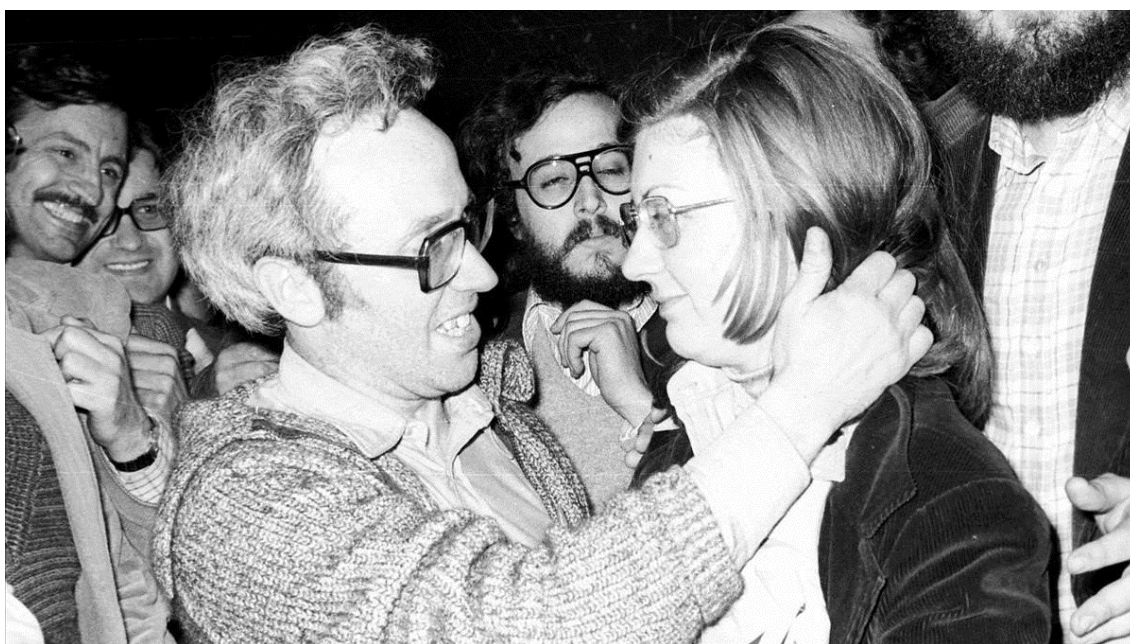
La Biblioteca de Catalunya acull la documentació de Josep Maria Huertas

Ernest Alós

10/12/2018

Article publicat originalment a

<https://www.elperiodico.cat/ca/barcelona/20181210/fons-hortes-biblioteca-catalunya-7194428>

El fons del periodista **Josep Maria Huertas Claveria** ha ingressat a la **Biblioteca de Catalunya**, després de ser donat per la seva vídua, **Araceli Aiguaviva**. "Estarà millor aquí que a casa meva", ha dit, recordant que s'ha triat aquest centre per les facilitats que brinda a la consulta de la documentació, durant l'acte de donació, presidit per la consellera de Cultura, **Laura Borràs**. Es tracta de 4.500 volums de la seva biblioteca, centrada en els temes entorn dels quals van girar la seva obra periodística i els seus nombrosos llibres, **la història dels barris de Barcelona, del moviment obrer i del periodisme català**. I sobretot les caixes amb la documentació que va utilitzar. Documentació exhaustiva (portava el còmput de cada article publicat en revistes i diaris) i que inclou una part d'especial interès, la relacionada amb el **'cas Huertas'**, el seu empresonament durant vuit mesos per un article que va indignar els militars i va desencadenar la primera vaga de la premsa de Barcelona en dècades.

Ahir hi havia una petita mostra d'aquesta correspondència exposada sobre una taula. La més cridanera, les cartes dels que es van prestar gustosament **a donar fe de la bona conducta de Huertas davant del tribunal** que el va jutjar per **aquell article publicat en el 'Tele-eXpres' el 6 de juny del 1975, titulat 'Vida eròtica subterrànea'**, que contenia la frase fatídica: "Un bon nombre de 'meublés' estaven regentats per vídues de militars, pel que sembla per les dificultats que per obtenir permís per obrir-ne algun hi va haver després de la guerra."

Les capes dels acadèmics

Les filigranes verbals que van fer per treure-hi ferro **Antoni Maria Badia i Margarit**, com a catedràtic de gramàtica històrica, i **Miguel Delibes**, que feia valer la seva "qualitat d'acadèmic de la llengua", són de traca. Badia i Margarit, per exemple, destaca que en generalitzar en lloc d'assenyalar un cas concret, Huertas va ser "**un exemple de prudència i moderació**" i de "**finor i discreció**". Encara que generalitzar, argumentava amb una frase digna d'un monòleg de Les Luthiers, Huertas tampoc va generalitzar: "Un bon nombre de 'meublés' no han de ser, gramaticalment, ni la majoria de 'meublés', ni tan sols la meitat dels 'meublés', poden ser molts menys; o molt pocs".

A la taula també podia consultar-se avui la carta que va enviar "per a la millor defensa del processat" **l'escriptor i periodista castellà Miguel Delibes, que embolicava la troca entorn del** significat de la frase polèmica de l'article de Huertas, per guanyar-se la benevolència dels jutges. "La frase objecte de l'acusació és un tant ambigua en el sentit que el que es pretén amb la seva interpretació és generalitzar el particular, ja que el fet que unes determinades persones es dediquessin a un determinat negoci no implica que ho fessin una majoria, ni implica, per tant, ofensa per a cap institució en concret. (Personalment no em sentiria ofès si en aquests termes s'haguessin referit a vídues de periodistes sinó més aviat afligit pel fet que algú hagués d'apel·lar a aquests procediments per trampejar una època dura i incerta, molt especialment per a les vídues amb fills)".

"Conducta exemplar"

A part d'aquests informes de lectura, altres personalitats destacades van donar la cara per Huertas. El catedràtic **Josep Fontana** donava fe de la participació de Huertas en les seves classes de la UAB com a oient "amb un aprofitament molt notable i una conducta exemplar". L'historiador i militant del PSUC es posava a la pell de be davant dels jutges militars: l'acusat era "una persona amb tanta vàlua intel·lectual com serietat i correcció de tracte, que mai va causar cap problema ni es va barrejar en els que poguessin suscitar-se entre els estudiants, ni va mostrar ser en forma alguna partidari d'actituds o tendències que impliquessin el recurs a la violència com a forma d'actuació personal o social".

I el sacerdot **Josep Bigordà**, bon amic i rector de Sant Medir, posava sobre la taula "la personalitat cristiana de José María Huertas" que "el predisposa sempre a actituds de diàleg i de delicadesa en les relacions amb les persones" (aquí es pot intuir Bigordà somrient mentre escrivia la frase; molt més sincera sona la següent, això sí: "les motivacions ètiques i cristianes que han impulsat sempre José María Huertas s'han inspirat sempre en un sentit de respecte als altres i en una marcadíssima sensibilitat absolutament aliena a qualsevol forma de violència").

Un altre apartat és el dels missatges de solidaritat i adhesió enviats per personalitats de la política i la cultura catalanes (a la taula, avui, s'exposaven missives o telegrams de **Salvador Espriu, Joan Oliver, Nèstor Luján, Josep Tarradellas, Quico Pi de la Serra, Carlos Sentís, Joan Manuel Serrat, Ernest Lluch i Dolors Bramon**) i per altres moltes persones sense aquesta notorietat, com la Junta Directiva de l'Agrupació de Mestresses de Llar, la revista 'Vida Parroquial' d'Arenys de Mar o els "càrrecs sindicals de l'empresa Medir S.A., del ram de l'aigua".